

Rola zabawy w życiu dziecka

W procesie rozwoju psychicznego i społecznego dziecka niezmiernie istotna rola przypada zabawie. Dobra zabawa jest dziecku potrzebna jak jedzenie, ubranie, sen. Dobra zabawa to taka, która oprócz sprawiania radości jednocześnie uczy i rozwija. Podstawowym jej warunkiem są: odpowiednie miejsce, czas i dobrze dobrane zabawki, a oprócz tego naturalne zainteresowanie i zaangażowanie. Można wyodrębnić kilka form zabaw dziecięcych:

1. Zabawa samotna, w której dziecko bawi się oddzielnymi zabawkami samo, nawet w obecności innych dzieci. Rozmawia z nimi, lecz nie nawiązuje kontaktu w odniesieniu do czynności zabawowych;
2. Zabawa równoległa, kiedy dzieci bawią się obok siebie, a nie ze sobą. Posługują się niekiedy tymi samymi zabawkami, brak jednak między nimi współdziałania;
3. Zabawa wspólna, podczas której dzieci bawią się razem, wymieniają zabawki, pożyczają je sobie, dzielą się uwagami. Nie ma jednak działania. Nie występuje podział ról. Każde dziecko bawi się według własnych zainteresowań i chęci;
4. Zabawa zespołowa, w której czynności i role są podzielone, dziecko bawi się w grupie zorganizowanej do wspólnej zabawy. Jedno lub więcej dzieci kierując, pobudza aktywność całej grupy.

Bardzo ważnym warunkiem dobrej i udanej zabawy są odpowiednie zabawki: dobrane do wieku, możliwości, zainteresowań dziecka, ładne, kolorowe, cieszące wzrok, wzmagające pomysłowość i twórczy wysiłek dziecka.

Zainteresowanie zabawami wspólnymi i zespołowymi wzrasta z wiekiem dzieci i zależy od warunków w jakich one się wychowują. Zabawa ma duże znaczenie dla rozwoju psychicznego i uspołecznienia dzieci. W jej toku kształtują się uczucia społeczne, dzieci przyswajają sobie normy, których następnie przestrzegają.

Każda z zabaw musi być odpowiednio sterowana przez rodziców lub opiekunów oraz nauczycieli w przedszkolu. Najważniejszą grupę stanowią zabawy o charakterze dydaktycznym oraz dotyczące ról społecznych.

Zabawy w „rolę” rozwijają zdolności naśladowania, pomysłowość, wyobraźnię, umiejętność kojarzenia wiadomości i faktów, logicznego rozumowania, przerzucania się myślą od przeszłości do teraźniejszości i przyszłości, stanowią wdzięczne pole do własnych twórczych pomysłów dziecka. W zabawach tych dziecko wciela się jak gdyby w różne postacie: jest mamą, tatą, lekarzem, policjantem, żołnierzem, kierowcą, a nawet kotkiem lub psem. Przybrane role odtwarza wiernie, lecz również wzbogaca i rozbudowuje według własnych pomysłów.

Natomiast zabawy o zabarwieniu dydaktycznym mają na celu naukę. Niezbędne są dla rozwoju umysłowego, kształcą umiejętności spostrzegania, zapamiętywania, wyciągania wniosków, zapoznają z pewnymi pojęciami np. wielkością, liczbą itp. Do tych zabaw kupujemy dziecku różne loteryjki, układanki, łamigłówki, książeczki do malowania i czytania.

Dziecko powinno być uczone od początku dbałości o swoje zabawki i szanowanie ich. Nadmiar zabawek, nawet tych atrakcyjnych i pięknych nie jest pożądany, zubożnia jak każdy nadmiar,

oprócz nowych i wspaniałych dziecko ma swoje ukochane, stare, często ubrudzone, podniszczone. Nie wyrzucajmy ich, bo to tak jakby wyrzucało się starego wiernego przyjaciela.

Bajki terapeutyczne:

<https://www.bibpedskawina.pl/attachments/.../250/Pollandia.pdf>

<https://www.bibpedskawina.pl/attachm.../article/.../Kornelka.pdf>

<https://www.bibpedskawina.pl/attachmen.../article/.../Marcel.pdf>

<https://www.bibpedskawina.pl/.../ar.../254/CiociaKwarantanna.pdf>